

Nr 26.

Av herr **Gustafsson** i Lekåsa, om anslag för bidrag till byggande och underhåll av enskilda utfartsvägar.

Frågan om förbättrande av de enskilda vägarna, så att transporterna å dessa kunna ske med motorfordon, torde vara ett av de spörsmål, som med det snaraste tarvar sin lösning. Detta måste ske dels genom grundförbättring, avseende att stärka underbyggnaden, dels genom ökat kontinuerligt underhåll. Under nuvarande förhållanden äro de människor, vilka äro bosatta långt från de allmänna vägarna, i detta avseende mycket vanlottade och kunna icke komma i åtnjutande av de förbättrade kommunikationerna, detta trots att de lägga sin tribut till det allmänna vägunderhållet.

Det är mig bekant att 1935 års vägsakkunnige upptagit detta problem till behandling, men ovisst är när detsamma kan förekomma i form av förslag till riksdagen. Under tiden äro dessa människor mycket betungade av fullgörandet av enskilt vägunderhåll, samtidigt som de icke kunna komma i åtnjutande av de förmåner, som vid allmänna vägar boende människor åtnjuta. Som en provisorisk lösning av detta problem skulle jag därför vilja föreslå, att av automobilskattemedel ett anslag ställdes till länsstyrelsernas förfogande till fördelning bland underhållningsskyldige av enskilda vägar, vilkas underhållningsskyldighet stode i ett visst förhållande till dessas debiterade allmänna vägskatt. Härigenom skulle en avsevärd lättnad kunna beredas dessa, intill det 1935 års vägsakkunnigas förslag i ärendet kan komma under behandling.

I anledning av vad jag sålunda anfört vill jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta att ställa ett belopp av fem millioner kronor att utgå av automobilskattemedel till Kungl. Maj:ts förfogande för fördelning till byggnads- och underhållningsskyldige å enskilda utfartsvägar, vars underhållningsskyldighet vore särskilt betungande och där kostnaderna för detta underhåll nått en viss höjd i förhållande till den uppdebiterade allmänna vägskatten.

Stockholm den 16 januari 1937.

Aron Gustafsson.

